

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dvostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 21.

V Ljubljani, 5. novembra 1891.

Letnik IV.

Slovenski državni poslanci.

Slovenci s sedanjo vlado ne moremo biti zadovoljni. Ona se ne zmeni za to, da bi nam katoličanom dala versko šolo, kakor jo imajo v Avstriji judje, protestanti in turki. Vlada se pa tudi premalo trudi, da bi izvrševala narodno enakopravnost ter dajala vsakemu svoje, torej tudi Slovencem, kar jim gré. Katoličanom v Avstriji treba je nato delati, da pošljejo večino katoliško-mislečih móz v državni zbor na Dunaj, ker potem bomo dobili boljšo vlado.

Sedaj pa razmer ne moremo spremeniti; računati moramo s tem, kar imamo. Reči pa moramo, da smo imeli še veliko slabšo, katoličanom in Slovencem manj prijazno vlado. In ko bi se sedaj spremenila vlada, dobili bi odločno nemško liberalno vlado. Kaj da pomeni taka vlada, to vemo vzlasti Slovenci tudi na Kranjskem, kjer je za časa nemško-liberalne vlade pet odstotkov Nemcev gospodovalo 95 odstotkom Slovencem.

Vse to vedó tudi naši državni poslanci. Tudi oni niso zadovoljni s sedanjimi razmerami, toda ker se bojé še hujšega, zato potrpe in se nečejo brez vzroka v nasprotje postaviti z vlado. Ako v versko narodnem oziru ne morejo kaj uspešnega doseči, trudijo se vestno, da bi svojim volilecem vsaj v gospodarskem oziru kaj pridobili.

Naši poslanci na Dunaju torej storé, kar morejo; zato pa je zelo nespametno poslancem polena pod noge metati in jih siliti, da bi izstopili iz konservativne zveze ter se pridružili Mladočehom, za katere se žal sedaj nikdo ne zmeni v državnem zboru. — Ako zastopniki mogočnega, bogatega in mnogoštevilnega češkega naroda s

svojim dosedanjim rogoviljenjem nič ne dosežejo, kaj bi pač dosegla peščica slovenskih poslancev? Nasledek bi bil, da bi Slovenci tudi nobene mrvice ne dobili z Dunaja in da bi nas še hujše tlačili naši nasprotniki.

Slovenci moramo z ozirom na to obsojati pisarenje „Slov. Naroda“, ki rogovili proti našim poslancem ter jih sili, da naj se združijo z Mladočehi. Pri tem je ta list tako malo pošten ter laže, da naši poslanci ne storijo na Dunaju svoje dolžnosti, objavlja lažnjive telegrame, kakor da bi bili Slovenci s tako pisavo zadovoljni. . . Prav so „Narodu“ posvetili odlični volilni možje iz Št. Peterske občine na Krasu. Od tam je namreč „nekdo“ poslal telegram v „Narod“, da so Št. Peterski volilci zadovoljni z „Narodovim“ ravnanjem proti poslancem. To pa je seveda popolno zlagano in zato so odlični veljaki in volilni možjé, med njimi tudi župan g. J. Špilar in občinska odbornika gg. F. Križaj in M. Medica, poslali zaupnico državnim poslancem. Sedaj se vidi, na kateri strani so možje, ki stopijo vsi z imeni na dan, na kateri pa sleparji, ki se skrivajo pred belim dnevom.

Tako nepošteno ravnanje slovenskih liberalcev mora vsakdo obsojati. Zato je tudi odbor katoliško-političnega društva v Ljubljani objavil to-le izjavo:

Uvažujoč, da ima „konservativni klub“ po svojih pravih namenih: „S složnim sodelovanjem truditi se, da se kolikor móči popolnem zadovolji materialnim in kulturnim potrebam prebivalstva in da se vredi javno pravo na krščanski podlagi; delovati za enakopravnost narodov, za zgodovinsko pravo in celokupnost kraljestev in dežel, ob jednom pa popolno

vzdržavati realno vez, ki druží posamezne dele države!"

uvažujoč, da so naši državni poslanci z vstopom v ta klub postopali v zmislu programa konservativne slovenske stranke in soglasnega sklepa ob shodu zaupnih mož pred otvoritvijo državnega zbora;

uvažujoč, da je pri sedanjem položaju le v Hohewartovem klubu mogoče uspešno delovanje naših poslancev;

uvažujoč, da bi bilo združenje naših poslancev z Mladočehi najnesrečnejši korak za naše narodne težnje;

uvažujoč, da se naša katoliška in avstrijska načela nikdar ne morejo strinjati z mladočeskimi; — izreka podpisani odbor, da popolnem odobrava do-

sedanje postopanje naših državnih poslancev, proseč jih, naj bi v tem zmislu tudi nadalje delovali, zagotavljajoč jih, da bi od narodno napredne stranke zahtevano postopanje vzbudilo odločno nasprotstvo ogromne večine slovenskega naroda!

Odbor „Katoliško-političnega društva“
v Ljubljani.

Mi smo to stvar svojim bralcem zato bolj natančno pojasnili, ker je povsod nekaj nerazsodnih ljudi, ki menijo, da je vse res, kar „Narod“ piše, in bi utegnili tudi druge begati v tem oziru. — Ta dogodek je zopet jasen dokaz, kako malo je mar slovenskim liberalcem prava sreča slovenskega ljudstva in kako nespametni da so oni, ki beró in naročajo njih liste „Narod“ in „Rodoljub“. Slovenei, varujte se svojih neprijateljev, vzlasti pa domačih!

Kaj je novega po svetu?

V *državnem zboru* na Dunaju razpravljajo poslanci letni proračun. Te razprave bodo letos krajše, ker se le Mladočehi oglašajo k besedi. Slovenski poslanci so svoje nazore v izvrstnih govorih pojasnili v prvem letošnjem zasedanju, zato sedaj manj govoré. Liberalni naši listi očitajo, da molčé in da ne spolnjujejo svojih dolžnostij; vzlasti „Slov. Narod“ pri vsaki priliki napada neumorno delavna državna poslanca kanonika Klun-a in vodjo Fr. Povše-ta. Vemo, odkod to izvira — nista nam-

reč voljena po milosti „Narodovi“ — a vsakdo mora tako ravnanje obsoditi, ker je nepošteno. Ravno imenovanima poslancema ne more nikdo očitati, da bi ne spolnovala natanko svojih poslaniških dolžnostij, kar spričuje med drugim tudi nastopno poročilo o nju državnozbornem delovanju: „Prizadevanje poslancev K. Klun-a in Fr. Povše-ta, da bi dos-gla prim-ruo vladno podporo za vravnavo Sivo in Murne, za osuševanje ljubljanskega barja in za napravo mostu čez Sivo pri Radečah, ni bilo

Listek.

Življenje ni praznik.

I.

Župnika lepopoljskega obiskal je danes tovariš iz šolskih let. Odkar sta dovršila latinske šole, nista se več videla, in od todaj je preteklo že blizo trideset let; zato sta bila oba posebno vesela in srečna; govorjenja in izpraševanja seveda ni bilo ne konca ne kraja.

„Kako krasen grad se vidi na onem hribu“, reče tovariš župniku, gledajoč skozi okno na bližnji hrib. „Kako se imenuje?“

„Novigrad, lastnina grofa Miheljeva“, odgovori župnik.

„Kaj, grofa Miheljeva? onega, ki ti je mnogo pomagal, ko si se šolal?“ vpraša tovariš.

„Žal, da je oni blagi mož umrl in da sedaj gospodari njegov sin Rudolf grof Miheljev.“

„Kaj, temu lahkomišelnemu zapravljivcu, je grof izročil grajščino? Saj se je govorilo, da bo posestvo dobil mlajši sin Bogdan; Rudolf pa da bo dobil le nekaj vžitka ter bo pod nadzoretvom.“

„Da, tako se je govorilo. Tako je govoril tudi stari grof sam. Toda po smrti niso dobili nobene oporoke. Čudno, da je tako skrbni gospodar, kakor je bil pokojni grof, pozabil na to. Najbrže ga je prehitela smrt in tako je dobil zapravljivi grofič Rudolf kot prvorojeni posestvo po očetu. Znan je po vsej okolici kot bogataj, razbrzdanega življenja, ki nikoli ne pride v cerkev in v tem oziru tudi pohujšuje druge ljudi. Največ bridkosti napravlja mi v fari grof Rudolf, zatrjuje župnik svojemu tovarišu, „sedaj že dlje časa boleha, dal Bog, da ga strezne vsaj bolezen.“

Dolgo časa popoldne sta še kramljala šolska tovariša o najraznejših stvareh. Le prehitro jima je potekel čas, ko sta se zopet ločila morda za vselej, kdo vé?“

Proti večeru opravlja župnik v sobi svoja opravila in zamišljen v delo prezre, kako se je nebo stemnilo in kako so se črni oblaki podili na obnebju.

zastoj. Listi so poročali o zneskih, ki so za vravnavo Save in državnih cest v proračun postavljene za prihodnje leto. Gledé Save zaukazala je vlada napraviti načrt za njeno vravnavo pričenši od mostu, ki nad Tacnom pod Šmarno Goro drži čez Savo, proti meji hrvatski. Nedavno sta omenjena poslanca vodnemu stavbenemu uradu izročila spomenico, v kateri priporočata, naj se pri sestavi načrta za vravnavo savskih bregov pri Kresnicah ob enem ozira tudi na litjsko polje, kateremu po Savi preti velika nevarnost. Zagotavljalo se je njima, da se to zgodi, in da se bodo v pospeševanje tega dela za prihodnja leta večji zneski postavljali v državni proračun. — Tudi gledé Mirne imelo je posredovanje omenjenih gospodov poslancev ugoden uspeh. Čuje se da je poljedelsko ministerstvo z odlokom z dné 9. oktobra t. l., št. 10458, deželni vladi kranjski naznanilo, da za vravnavo Mirne dovoli polovico vseh stroškov, t. j. 70.000 gld., kar je tem pomembnejše, ker je vlada dozdej najvišje petdesetodstotne doneske iz melioracijskega zaklada dovoljevala samo za vravnavo hudournikov, ne pa po ravnini tekočih vodâ — To nam daje upanje, da vlada dovoli enako petdesetodstotno podporo tudi za osuševanje ljubljanskega močvirja. Ker ministerstvo poljedelstva prevzame dotično podporo na melioracijski zaklad, treba bo dotični deželni zakon premeniti v tem smislu. Pričakujemo, da se to zgodi že v prihodnjem zasedanju deželnega zbora in da bo mogoče prihodnjo spomlad pr četi to prevažno deželno-kulturno

delo. — Zaradi mostu čez Savo pri Radečah sta bila omenjena poslanca te dni vnovič pri vojnom ministerstvu, kjer so priznavali važnost tega mostu in obljubili po vsej moči s svojim vplivom pri vladi podpirati njegovo grajenje. Če bi bila dotična zadeva pravočasno iz Ljubljane prišla na Dunaj, bili bi del državne podpore postavili že v proračun l. 1892, ki se ravnokar razpravlja v poslaniški zbornici. — Na *Ogrskem* so dobili novega škofa-prvaka in sicer je od cesarja izbran opat Martinjegorski Vašari. — Tudi *pruski Poljaki* so dobili domačina prošta Stadlevskega za svojega nadškofa. Vlada je hotela Nemca, a papež je hotel domačina in je tudi zmagal. — Na *Francoskem* je vlada začela zopet hujše ravnati s katoličani. Zopet se v večjem številu izganjajo usmiljenke iz bolnišnic in šolski bratje iz šol; celo enega francoskih škofov bodo ta mesec klicali pred sodnike, ker je zavrnil pismo, katero je poslal minister francoskim škofom. — Na *Ruskem* ima vlada polno skrb, kako bi rešila smrti za lakotjo milijone svojih podložnikov po raznih pokrajinah, ki stradajo vsled slabe letine. Na pol pečen kruh iz otrob in mekin, katerim je primešano nekoliko ržene moke, to je vsa hrana, katero uživajo. S to nesrečo pa se vseljuje med ljudstvo seveda tudi nenravno življenje, tatvina, poboji, nepoštenost, vzlasti pijančevanje; nekateri kmetje kar v gostilno nesó, kar dobé od vlade podpore v denarju ali v blagu. Tako poročajo ruski listi.

Nagloma pa v bližini vdari strela, ki opozori duhovnika na bližnjo hudo uro. Silen piš začuje se okrog voglov, dež se vlije in votlo bobnenje spremlja to strašno prikazen v naravi.

„Hvala Bogu, da smo pod streho na suhem“, reče župnik sam seboj, „angelj varuh naj varuje hudega vse popotnike v tej grozni nevihti.“

Hipoma pa se odpró vrata v duhovnikovo stanovanje.

„Gospod! Grof Rudolf je nenadoma nevarno zbolel ter prosi, da bi nemudoma prišli k njemu ter ga prevedeli. Prosim pa, da pohitite, ker je grof sam to naročil in ker je nevarnost po zdravnikovi sodbi smrtna.“

„Povejte grofu, da precej pridem“, reče župnik ter se napravlja za težavno pot.

Novigrad je bil blizo uro hoda od farne cerkve. Skozi gozd vodila pa je bližnjica, po kateri se je prišlo do grada dobre pol ure.

Zunaj pa je vihar divjal vedno hujše; bilo je, kakor da bi se bil odtrgal oblak. Silen veter igra se z

drevesi in lomi vejevje, vmes pa neprestano gromi in treska.

„Malo treba počakati, gospod, da se vnese vihar tudi cerkovnika ni doma“, pravijo domači župniku, ko se odpravlja na odhod.

„Ne morem, rečeno mi je, da naj hitim. To mi veleva sveta dolžnost in tu ni nobene izjeme. — Deček cerkovnikov naj gré z menoj.“

Kmalu sta na potu. Ubereta jo skozi gozd, kjer je bila ob robu pečine bližnjica proti gradu. Vihar pa je še hujše zdivjal in zlasti grozno se je čulo njegovo tulenje v gozdu. Tukaj je odkrnil debelo vejo, tam s korenino izruval močno deblo; vmes pa je piš neprenehoma popotnikoma z dežjem bil v obraz.

„Jaz ne morem več naprej“, vzdihne dečko.

„Pa se vrni“, reče duhovnik, „in pojdi domov. Jaz moram naprej.“ — In stopal je urnih korakov dalje po gozdu. V trenutku pa se zablisle in strela vdari v drevo, stoječe ob stezi, koder je ravno šel duhovnik. Drevo je razklano, zemlja na okrog razgrebljena. Tudi duhovnik je omamljen v prvem hipu.

Kaj je novega po Slovenskem?

Iz Horjula, 24. oktobra. V tukajšnji občini je ljudstvo kaj mirno, dobro, ne bogato in imovito, ampak bolj revno, vendar se večidel s svojimi pičlimi pridelki doma preživi ter ne dela z beračenjem preveč nadleže po drugih občinah. Glavni pridelki, iz katerih dohodkov poplačajo davke, obresti, posle itd., so: živina, fižol in kak mernik pšenice. Letos zadnji pridelek mnogim še za seme ni donesel. Fižol pa se je še dosti dobro obnesel. Največ škodov n-kateri, da, večinoma vsi, dobé iz hleva, če gre vse po sreči. Toda Bogu bodi potoženo, da se nasprotno godi. Premnogo je krajev, koji imajo jednako nesrečo. Tudi naše uboge kmete prepogostoma napada nesreča, in ta je — bolezen pri prešičih. Koliko truda in skrbi ter stroškov ima kmet skozi celo leto, pa kar nepričakovano oglasi se bolezen zdaj v tem, zdaj v osem svinjaku, ter ga deloma, ali celo popolnoma izprazni.

Zares usmiljenja vreden je tak nesrečnež, ko ga je tako hud udarec zadel. S čim naj davke in druge troške poplača, ali morda dolg, ki ga je že na prešiče naredil?

Po 50, 100 in 150 gld. imajo škode letos posestniki pri nas, tako so mi gospodarji sami povedali. To je veliko za male kmetovalce. Zavarovalnic je polno, da so agentje jeden drugemu na potu. Zato si drznem vprašati: Ali zavarovanje še ni tako vravnano, da bi se tudi živina dala zavarovati?

Ako dozdej še nimajo tega oddelka, naj se izvoli še ta del osnovati ter sprejemati med svoja zavarovanja tudi razno živino. Akoravno je kmet z različnimi davki preobložen, vendar je upati, da bo prav rad segel po tem zavarovanju, ker ima preveč britkih skušenj vsako leto.

Štajarsko. Med gospodi, ki so dné 30. avgusta v Celji pozdravili svetlega cesarja, bil je tudi prednik „lazaristov“ ali misijonarjev pri Sv. Jožefu. Za blagor svojih podložnikov skrbni vladar je gospoda prednika povprašal: „S čim se pečajo tukaj lazaristi?“ Vprašanec je odgovoril: „z misijoni, Veličanstvo, in deloma tudi z duhovnimi vajami v naši cerkvi.“ Nato je presvetli cesar opomnil: „O, misijoni, to je zelo blagodarina in koristna zadeva!“ Ali mar niso to iz ust očeta narodov avstrijskih zlate besede? Treba si jih zapomniti. — Svetli cesar je za popravljane farne cerkve v Celji poklonil 300 gld., za šolo v Šmarji dal podpore 250 gld., za šolo v Stranich pa 100 gld. — V Rajhenburgu ob Savi imajo redovniki trapisti svoj samostan. Dozdani predstojnik samostanski je letos postal „opát“. Novega opáta posvetili so mil. gosp. kn. zoškof dr. Nápotnik. — Vodstvo nemškega „šulferajna“ na Dunaji-se je v svoji seji dné 6. oktobra razgovarjalo gledé stavbe društvenega poslopja šolskega v Ljutomeru. Vsled tega bo prijazni trg dobil dve novi šoli. Jedno poslopje stavijo tamošnji davkoplačevalci, ker je dozdanja

A urno se zave in z Gospodom na srcu hiti zopet dalje.

Naposled pride vendar ves utrujen do ograje grajskega vrta in potegne za zvonec.

Precej pride vrtnar in mu odpre.

„Gospod“, pravi vrtnar, „branili vam bodo k grofu; tajnik in njegov brat ne marata, da bi ga prevideli. Tudi mene so podkupili, da bi vam ne odprl vrat, a vest mi ni dala, da bi bil to storil.“

„Hvala Bogu, da si še o pravem času spoznal svojo napako. — Gorjé mu, kdor duhovniku brani k umirajočim“

Urno stopa duhovnik po grajskem košatem drevoredu. V tem se je zmračilo, vzlásti, ker so po obnebu še vedno begali sivočrni oblaki.

Blizo grada je že bil duhovnik, ko mu hipoma dva možaka zastavita pot. Imela sta klobuka globoko na čelo potegnena, zavita sta bila neznanca v dolge halje.

„Velečastni“, reče s prisiljenim, nenaturnim glasom eden tujcev, „prepozno pridete; ravnokar je grof Rudolf umrl!“

„Ze umrl?“ reče župnik, ki tujcema vsled vrtarjeve izpovedi ni mnogo zaupal. „Morda pa je vendar še kaj življenja v njem; v sobo grem, da vsaj pomolim nekaj Očenašev za dušo pokojnikovo.“ Tujca pa mu molké zastavita pot.

„Kaj to pomeni?“ zakliče župnik. „Branila mi pa vendar ne bodeta videti grofa živega ali mrtvega?“

„Vrnite se, velečastni; tu vas ni potreba; odidite z lepa, sicer rabiva silo.“

„Nikdo mi ne bo branil k umirajočim, ki me kličejo na pomoč,“ reče duhovnik, umakne se jima in ob strani skoči ter hiti proti gradu. — Toda precej prekositá lopova utrujenega duhovnika.

„Pustita me v miru! Gospoda, vajinega Boga nosim na svojem srcu“, prosi duhovnik.

„Vi ne smete nikakor v grad, in ako le še korak storite in besedo zinete, morate umreti.“ — Duhovnik pa vkljub temu zakliče na pomoč. V istem hipu pa plane lopov nad župnika in svetlo bodalo zabliska se v njegovi roki; z njim zamahne proti

„šola“ pod tremi strehami; drugo poslopje pa bode lastnina društva, katero cerkvi in državi sovražnim „fajmaurarjem“ pomaga podirati „oltar“ in „tron.“ — Slovenskemu kmetu pogubonosno društvo „Südmark“ išče kupcev za neka posestva v Vitanji, na Vidmu, v Mariboru, pri Sv. Iliji in v Spielfeldu. Vodstvo po „liberalnih“ časnikih pravi, naj se s kupčijo Nemci podvzajajo, ker „nevarnost je, da bodo posestva Slovincem prišla v roke.“ Tako so nam Nemci prijazni, da Slovincu na Slovenskem še strehe ne privoščijo! V Gradcu so pa ono leto celó mestni zastopniki v občinskem zboru sklenili, da ne bodo v službo vzprejemali nobenega Slovence. Takšne nekrščanske sklepe sklepali so tudi po nekaterih drugih občinah nemških, kjer „liberalci“ nosijo zvonec. Vsled takih sklepov torej Nemci kratijo Slovincu še košček ljubega kruha. Kaj pa Slovenci temu krivičnemu ravnanju nasproti storimo? Toliko, kakor nič! Pač pa še nekateri malo previdni in v javnih zadevah neizurjeni občani k nam priseljene in Slovincu sovražne „liberalne“ Nemce radi ob času raznovrstnih volitev porivajo na prvo mesto, a za blagor ljudstva dobro mislečega Slovence potiskajo v kót. Ali tolaži nas prikazen, da so se vrlemu ljudstvu našemu v novejšem času oči že dovolj odprle. Skušnja namreč kaže, da nobeden zaveden Slovenec, naj že bo gospod ali kmet, ne mara biti podlaga za nemško-liberalno pèto. In kateri Slovenec je še do zdaj spaval narodno spanje, tistega lahko za delo slovensko prebudita in vzdramita njemu sovražna „Südmark“ pa nemški „šulferajn.“ — Gosp.

Jezernik, gostilničar pri „Grenadirju“ v Celji, si je pri opravih po nesreči zlomil desno roko. — V Libojah blizo Žalca so tatinske tace vdrle skoz okno v cerkev sv. Neže ter izpraznile v istej nastavljene škrinjice. — V Teharji so tatje iz blagajnice pri g. Pečnjaku izposodili si srebrni in papirnat denar. — Na Klancu pri Dobrni je Razgorški Janez na njivi vlačil. Tam je nekoliko postal. Voli se nagloma zgamejo, in ker je mladenič vrvico pač sebi v nesrečo imel ovito okoli roke, se je v naglici brana vzdignila ter mu jeden zob zasadila v bedro. Fant je vsled rane umrl. — Posestnik Ivan Pregard od Sv. Petra pri Brežicah je šel iz svojega vinogrnda domov; na potu sta ga napadla dva hudobneža in mu glavo razbila, da je ranjenec moral umreti. — Železnico iz Celja v Velenje nameravajo odpreti dné 27. decembra, v vzpomladi pa bodo začeli staviti železnico iz Poljčán v Konjice. Pozneje enkrat bodo iz Velenja železno cesto podaljšali skoz Slovenjigradec na Koroško, in toto črto v Mislinji zvezali s Konjicami.

Celje. (P o r o t n e s o d b e.) Zavoljo napovedane „kride“ je trgovec Jože Pichler iz Maribora obsojen v strogi zapor za tri mesece. — Anton Kolmar iz Loke pri Zidanimostu bode zavoljo neke v Petrovčah pri Žalcu storjene hudobije pokoro delal jedno leto v hudi ječi. — Mlinar Janez Parožek si je iz cinka in svinca delal „srebrne“ goldinarje. Njegova „pridnost“ se je orožnikom v Laškem Trgu tako dopadla, da so mu radi pomagali na noge. Sedaj pa bo v „luknji“ počival pet mesecev, tudi post so mu sodniki dovolili vsaki štirinajsti dan. — Micika

župnikovim prsim. Duhovnik glasno vzdihne in se zgrudi na zemljo.

„Ti si ga umoril,“ reče prestrašeni tovariš napadniku.

„Tiho! Sedaj treba, da ga skrijeva v mejo. Po noči pa . . .“ V tem obmolke.

„Nekdo prihaja,“ sikne, „beživa v grad, sicer je vse izgubljeno.“ — Urno zgrabita župnikovo truplo in ga vlečeta v gosto zaraščeno mejo.

II.

Temno je bilo v bolniški sobi grofa Rudolfa Miheljeva. Bolnik je mirno ležal na svoji postelji; utrujen je bil že do smrti, le oči so mu begale nemirno na okrog. Kak strah, kaka plašljivost se je kazala v teh očeh! Grof Rudolf je čutil bližnji konec svojemu življenju. Živo mu je bila pred očmi njegova preteklost. Vest se mu je vzbujala. V pijači, igri, razbrzdanosti, v šumnih veselicaх dušil je očitjanje svoje vesti v zdravju, sedaj v boleznii je ne more več, zdi se mu vest vsemogočna in on obnemogel trepetal pred njo. O da bi mogel popraviti svoje

življenje! — Toda vse popraviti, kar je zakrivil grof Rudolf, to ni bilo lahko.

Po krivici, proti poslednji volji očetovi prilastil si je posestvo. Podkupil je namreč služabnika očetovega, da je v boleznii očetovi izmaknil oporoko, katero je grof Rudolf uničil, ko je v njej bral, da je grof Bogdan, mlajši brat, gospodar Novegradu, on pa da je pod njegovim nadzorstvom in ima le nekaj vžitka od posestva. Tega služabnika vzel je za svojega tajnika; ta in pa njegov brat sta gospodarila v gradu, Rudolf pa je rajal po veselicaх. Studila sta se mu ta človeka, a iznebiti se tajnika ni bilo mogoče, ker sicer bi bil morebiti naznanil goljufijo grofa Rudolfa.

Ko pa se je shujšala bolezen, izginola so grofu Rudolfu izpred oči vsa slepila, katerih se je navzel iz brezbožnih knjig in od brezverskih tovarišev. In trepetal je kakor šibica ko je imel stopiti pred večnega Sodnika. Toda brez vspeha je želel spraviti se z Bogom. Tajnik z bratom ni pustil duhovna k bolniku. Bala sta se, da grof odkrije spovedniku svoje hudodelstvo, v katero sta bila zapletena tudi

Závec iz Vučkóvec je pri Sočku na streho spustila rudečega „kokóta“ ali petelina. Da ni storila prav, lahko sklepa iz tega, ker so jej pri sodbi prisodili hudo ječo za šest let. — Ivan Poljánec iz Biša je Zelenikovega Franca hudo ranil. Za pokoro je dobil dve leti hude ječe. — Zavoljo v Mariboru izvršene tatvine dobili so tovariši: Kunštar iz Selnice 4 leta, Sedlaček od sv. Jakoba 7 let, Müller iz Vildbaha 4 leta, Spath iz Gozdnika pri Gradcu 3 leta, vsi hude in s postom poostrene ječe, zadnja dva pa še trdo ležišče za navrzek. — Terezija Vesenjak v

Trgovišču je svojemu bolnemu pasterku stregla, v jedila mu je primešavala mišnico za popotnico na drugi svet, sebi pa s tem oskrbela hudo ječo za 10 let. — V Vudišovcih so se fantje stepli vsled žganje-pitja. Črevljár Šrajnar iz Stare-in-Novevesi je Kosejevega Marka na nogi udaril tako, da je revež moral umreti. Ker pa šoštar ni nameraval usmrtiti, obsodili so ga samo v zapor za 14 dnej. — Dekla Kosar pri Kapelah je umorila svojega novorojenca. Za greh bo se v hudi ječi pokorila 6 let.

Razne novice.

(Dež. glavar blag. gosp. Oton Detela) je bil nedavno od presvetlega cesarja sprejet v avdienci, da se zahvali za imenovanje kot dež. glavar. Cesar ga je prav milostno sprejel in izražal svojo zadovoljnost, da ga je mogel imenovati glavarjem. Tudi je ž njim govoril o raznih deželnih zadevah, zlasti o velikih nesrečah, ki jih je huda ura napravila na Gorenjskem in ob osuševanju ljubljanskega močvirja, za katero se posebno zanima. Gosp. glavar je rekel, da se more delo takoj pričeti, ko slavna vlada dovoli potrebne denarne podpore, ker dežela in prizadeti prebivalci dela nikakor ne morejo izvršiti iz lastne moči.

(Od pluga do krone) se imenuje zgodovinski roman, katerega je spisal Jakob Bedének in izdal Kleinmayer v Ljubljani. Junak v tej povesti je slavni Slovenec Jurij Vega, ki je bil rojen pod kmetsko streho, a ga je vsled njegove učenosti cesar vvrstil med barone. Tako se je vspel od pluga do krone. — Cena povesti 1-50 gld.; vezana 2 gld.

(Iz Notranjske Bistrice) se nam piše: Grozna huda burja, kakoršne stari ljudje komaj pomnijo, je razsajala po naši dolini 28. in 29. oktobra ter ljudem mnogo škode provzročila. Mnogo sadnega drevja, katero je še zelenelo, je polomila ali izruvala, dimnike podirala, opeko in slamo raz strebe

sama. Dasi pa sta ga vedno nadzorovala v sobi, vendar se je posrečilo grofu skrivaj naročiti, da naj pride k njemu župnik lepopoljski.

Ko sta lopova to zvedela, bila sta vsa zbegana, naposled pa sta sklenila, ako drugače ne gre, tudi s silo ubraniti duhovnu pot do grofa. O tem zlobnem naklepu, katerega sta, kakor nam že znano, tudi izvršila, seveda bolni grof Rudolf ni vedel ničesar. Zato se je nemiren oziral proti vratom, kakor da bi koga pričakoval. Ob postelji grofovi sedela je stara postrežnica. Ženici, ki je čula vse noči, se je dremalo. V sosednji sobi bil je tajnik s svojim bratom, ki sta šepetala med seboj.

„Kaj bo iz tega,“ reče tajnik, „vse se bo odkrilo, kar sva storila in izgubljena sva.“

„Kedo nama more kaj dokazati,“ reče stareji brat, „župnik, menim, da je dobil zadosti in mrlič nas ne morejo tožiti. Grof tudi ne preživi noči in ko umrje, greva in preneseva župnikovo truplo v propad ob stezi v gozdu, in ljudje bodo mislili, da se je ondi ponesrečil.“

„Toda, kaj bo z vrtnarjem? Ta ni zanesljiv, kakor si videl.“

„Ga bomo že podkupili. Nekoliko več denarja, pa bo tiho. — Sploh pa bodo nama pred sodiščem več verjeli, nego njem samemu. Stara postrežnica, ki dremlje pri grofu, bo gotovo rada povedala, da se nisva v tem času umaknila od grofa.“

Po tem razgovoru stopita v bolniško sobo.

„Ali ni še nič odleglo?“ vpraša tajnik postrežnico.

„Gospod grof še vedno počiva,“ pravi starka, „le oči mu nemirno begajo na okrog, najbrže, da ga nadleguje božjast.“

Hipoma bolnik glasno vzdihne:

„Ni ga duhovnika! — Ni ga! Nobenega!“ — In krčevito se strese po vsem životu, oči pa vedno obrača k vratom.

V istem trenutku pa se vrata odprô in v sobo stopi — župnik lepopoljski z Najsvetejšim na srecu, bolj podoben duhu iz onega sveta, kakor živemu človeku. Smrtni strah spreleti navzoča hudodelnika, umirajočemu grofu pa se vtrne žarek upanja v temnih zadnjih trenutkih.

„Vendar pride! Hvala Bogu!“ vzdihne bolni grof Rudolf. Duhovnik stopi k bolniku in se vsede ob postelji. — Ko se hudodelnika zopet zavesta od

pometala. In celó železnični vlak je le počasi dalje sopihal; batt se je bilo, da se vagoni prevrnejo kakor se je bilo to pred več leti ravno v naši fari pripetilo. Burja je zares velika nadloga za naše kraje. Hvala Bogu, da nas tako strašno viharji vendar prepogosto ne obiskujejo. To je tudi uzrok, da pri nas sadjarstvo ne more tako napredovati, kakor bilo želeto.

(Zaprti okuženi kraji v krškem glavarstvu.)

Dne 19. septembra so se prepovedali sejmi za goved. ovce, koze in svinje v obsegu krškega c. kr. okr. glavarstva, ker je bila tu živina na parkljih in v gobeh bolna. Ta prepoved je pa zdaj preklicana. Ker so pa v okuženih krajih tu in tam še bolne živali in ker utegnejo neokužene živali še na parkljih in v gobcu zboleti, zato ostanejo radi previdnosti še sledeči kraji zaprti, kakor je bilo naročeno, in sicer: Ponikva, Brazje, Koritno, Pariše, Žejno občine Velike Doline; Dolžič, Črešnjevci, Orehovci občine kostanjeviške; Prapretno občine radeške; Kumpole občine boštanske; Sv. Križ občine Sv. Križ; Brege občine cerkljanske. Olajšave pri živinskem prometu v teh krajih, ki so se bili zaprti, dovoljevale se bodo od slučaja do slučaja; vendar se za zdaj prepoveduje, živino (parkljarje) iz teh krajev na sejme goniti in tisti uradi ali osebe, katere izdajajo živinske potne liste, teh listov ne smejo dati za parkljarje iz teh krajev.

(Izpod Nanosa) se nam piše: Tu pravijo, da sv. Šimon burjo prinese. Letos jo je res prinesel.

Ljudje, ki so šli sv. Šimona dan v vipavski „Trg“ v somenj, prišli so nazaj s pobitimi obrazi in obvezanimi glavami. Burja je marsikoga položila ob cesto, kakor jo bil dolg in širok. — Vipaveci letos svojo kapljico hitro prodajajo; celó ogerski kupci so zašli v deželo in pokupili dokaj vina. Domači gostilničarji tega niso veseli, ker kaže njim zopet drago plačati in malo zaslužka. Sicer pa se, odkar je vino tako drago, po naših krajih izdeluje mnogo več sadnega mošta, kar je vse hvalevredno.

(Gruškovec pri sv. Janžu) blizo Velenja prodajajo po 20 gl. polovnjak.

(Z Dobrne) se nam piše, da je g. Frohner, lastnik Novigrada, med tamošnje vbožce dal razdeliti 35 parov obuteli.

(Hmelj v Žatežu) na Češkem velja: Blago Zateško mestno 80 do 90 gl., ono z dežela 85 do 90 gl., Ošavsko pa 75 do 80 gl. za 50 kilo.

(V Lembergu pri Novicerkvi) je nekdo kupil sto hektolitrov starine po 25 kr. liter. Kupec dal je nadavka 50 gl. in povedal čas, ob katerem bo prišel po vino. Napovedani dan je pretekel, ne da bi kupec bil kapljico odpeljal. Ko je prišel po vino, bilo je že prepozno. Prodajalec je namreč sodil tako-le: „Vi ste odložili čas, ko bode izpraznili mojo klet, ali besede držali niste; tako ste meni dali pravico, da tudi jaz ne ostanem pri besedi; a da Vam ne delam posebnih skrbi, vrnem Vam izročeni mi znesek denarja“. Potem še je prodajalec naznanil kupcu, da danes liter vina velja 35 kr.,

strahu, migne tajnik bratu, šepetajoč: „Beživa, vse je izgubljeno!“

Grof Rudolf je skesan prejel sv. zakramente. Bil je zadnji čas, ker še med zahvalnimi molitvami je sklenil svoje življenje.

Duhovnik zapusti umrlega, a pred vratmi se onemogel zopet zgrudi na tla. „Za božjo voljo, gospod, vi ste krvavi!“ kliče stara postrežnica, ko zapazi duhovnika na tleh. Grofov zdravnik pa je takoj pri onemoglem, preišče ga in najde rano na prsih. Izjavi, da je z bodalom zadet, da pa se je bodalo zaželo ob svetinjo, katero je nosil duhovnik; da torej rana, dasi zelo nevarna, vendar ni smrtna. Slabo je vzlasti to, ker je bolnik izgubil toliko krvi. — V gošči je namreč našel vrtnar nezavestnega duhovnika, zdramil ga in peljal k umirajočemu grofu.

Vsem pa se je čudno zdelo, ko po smrti gospodovi tajnika ni bilo nikjer najti. Vrtnar pa, ki je bil priča, kaj se je godilo na vrtu, pojasnil je vse in takoj naznanil gosposki.

III.

Nekaj tednov pozneje lepega solnčnega dne se e prvič zopet župnik lepopoljski sprehajal po svojem

vrtiču. Strah, trud, rana, izguba krvi, vse je pripomoglo, da ga je napadla huda vročinska bolezen, ki ga je več tednov priklepala na bolniško posteljo. Slaboten je še, a nebeško mirno in veselo zdi se da mu je obliče. Mnogo je prebil, a grofa Rudolfa je vendar spravil z Bogom. To napolnjuje gorečega duhovnika z nepopisnim veseljem. Radostno zato pogleduje proti Novemu gradu.

Na cesti pa se nenadoma pokaže lepa kočija, ki se ustavi pred župnikovim stanovanjem.

Grof Bogdan Miheljev, novi posestnik v Novem gradu, pripeljal se je, da pozdravi župnika lepopoljskega, mu čestita na ozdravljenju ter ga zahvali, da je bil pokojnemu bratu v pomoč ob zadnji uri, dasi je skoro pri tem moral sam umreti.

Solze so se iskrile v očeh grofa in župnika, ko sta skupaj Boga hvalila, da se je vse srečno izvršilo ter da sta tudi znana hudodelnika prejela zasluženo kazen. Ravno sta se mislila ločiti, ko zazvoni opoldne: Zdrava Marijo. „Ta nam je pomagala“, reče župnik lepopoljski, ko pomaga grofu na voz. „Da, Marija rada pomaga,“ reče grof Bogdan, poslavljajoč se od vrlega duhovnika.

ako ga hoče vzeti. Gospodarji že letošnje kapljice cenijo po 24 kr.

(Pšenice 100 kilo velja) pe mestih: Gradec 10 gl. 30 kr., Celje 9 gl. 85 kr., Ormož 9 gold., Celovec 10 gl. 95 kr., Dunaj 10 gl. 60 kr., Praga 12 gl. 30 kr., Linc 11 gl. 13 kr. Budapešt 10 gl. 90 kr.

(Cena živine v Gradcu.) Za 100 kilo žive teže veljajo a) klavni voli: tolsti 30 gl. do 32 gl. 50 kr., napoltolsti 28 gl. do 29 gl. 50 kr., suhi 27 gl. 50 kr., do 28 gl., b) klavne krave: tolste 22 do 26 gl. napoltolste 19 do 22 gl., suhe 16 do 18 gl. c) teleta 52 do 56 kr. za 1 kilo zaklane živali, d) svinje 46 do 50 kr. za 1 kilo mrtve teže.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 8 gld. 20 kr., rž 7 gld. 40 kr., ječmen 5 gld. 20 kr., oves 3 gld.,

koruza 5 gld. 35 kr., proso 5 gld. 30 kr., hajdina 5 gld., krompir 1 gld. 80 kr., vse po hektolitr; kilo fižola 12 kr., leče 28 kr., graha 24 kr., luka ali čebula 5 kr., suhih sljiv 34., hrena 13 kr., masla 1 gld., putra 95., masti 66 kr., slanine sveže 56 kr., povojene 70 kr., teletine 60 kr., govedine 60 kr., svinjetine 60 kr.; liter prosenega pšena 13 kr.; jajce 3 1/2 kr.

➤ Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 19. novembra.

Loterijske srečke.

Dunaj	24. oktobra:	54,	78,	88,	39,	49.
Gradec	17. septembra:	3,	37,	23,	50,	44.
Linc	24. oktobra:	40,	31,	60,	64,	59.
Trst	31. oktobra:	38,	43,	85,	50,	68.

Pri zlatem drž.
jabolku.

P. PSERHOFER

Zum goldenen
Reichsapfel.

Iekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne krogeljice, poprej **univerzalne krogeljice** imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te krogeljice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh krogeljic velja: **1 škatljica s 15 krogeljicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.**, pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoj krogeljic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne more odposlati.)

➤ Prosi se, da se zahtevajo izreono

➤ **J. Pserhoferja kri čistilne krogeljice.** ➤

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat **J. Pserhofer** in sicer v **zr rudečl** **xx** barvi.

Balzam za ozebljine **J. Pserhoferja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nóg, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.

(10-1)

Fijakarski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhoferja**, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljat. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**. Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmaceutične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbē.

➤ Pošiljatve po pošti zvršē se najhitreje proti predpošiljavni zneska, večje pa tudi proti povzetju.

➤ Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poštnina dosti nižja nego pri pošiljavah s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccolli-ju**.

Tržne cene v Ljubljani

dne 31. oktobra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	77	Špeh povejen, kgr.	—	64
Rež,	6	80	Surovo maslo,	—	70
Ječmen,	4	56	Jajce, jedno	—	3
Oves,	3	9	Mleko, liter	—	8
Ajda,	5	36	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	4	71	Telečje	—	68
Koruza,	5	30	Svinjsko	—	54
Krompir,	2	32	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec	—	40
Grah,	10	—	Golob	—	16
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	1	87
Maslo, kgr.	—	84	Slama,	1	78
Mast,	—	66	Drva trda, 4 mtr	7	60
Špeh svež,	—	54	" mehka,	5	—

(3)

(18)

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po o. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXV. državna loterija

za vojaške dobrodelne namene.

3091 dobitkov v skupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 gld. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 dobitek s 15.000 gld., 1 dobitek s 5000 gld., 1 dobitek s 4000 gld., 1 dobitek s 3000 gld., 1 dobitek z 2000 gld., 1 dobitek s 1000 gld. in 80 dobitkov po 100 gld. v gotovini, naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gld.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dne 29. decembra 1891. — Srečka stane 2 gld. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, I., Riemergasse 7, II. Stock, in Jakoberhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštne proste.

Dunaj, oktobra meseca 1891.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

(1395) 6-2

(2)

Robi za na glavo, svilnat in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kotonina, hlačevina, volneno blago
lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više.

(14)

Fr. Petrič,

trgovina z manufakturnim in kramarskim
blagom
v Ljubljani, Špitalske ulice 6

Domača tržnica!
Poleg Lingarjevih ulic.

Najnižje cene!
Ceniki in vzorci franco!

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero
modnega in kramarskega blaga,
sukna za moške in ženske obleke.

Zobni zdravnik iz Berolina
univ. med.

DR. R. JACOBI

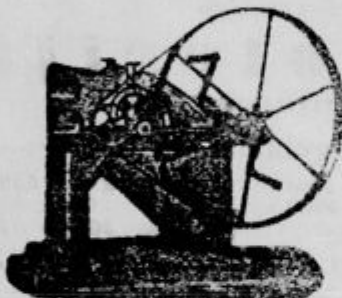
Stari trg št. 4, I. nadstropje, v Ljubljani

ordinira od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9. do 11. ure dopoldne. (1413) 10-5

(2) Za uboge ob petkih od 9. do 10. ure dopoldne.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugji, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnjo, obračalnica za seno, konjske zobače, stiskalnice za seno, mlatilnice, gepelji, loko-

mobili, trieure, snažilnice žita, stroji za robkanje turšice, slamoreznice, stroji za trenje žita, za rezanje repe, za mlenje in mečkanje sadja, za stiskanje grozdja in oliv, peronospora-aparati, stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za ovočje in zelenjad, smrki (pumpe) za vino, kletne priprave, smrki za vodnjake, krošne žage, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, mlečni separatorji, priprava za vzdigavanje sodov, stroji za vrtanje, avtomatično delujoče stiskalnice sladke krme, stroji za žetanje, (20-17) treslice itd. (20-19)

Vse najboljše izdelano po najnižji tovarniški ceni.

Jamstvo! Pripravne plačevanje! Cas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Praterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsežajoči ceniki v nemškem, italijanskem in slovanskem jeziku se pošiljajo gratis in franko.

Zanesljivi zastopi se povsod osnujejo.

Franc Petrovčič,

ključarski mojster in izdelovalec
turnskih ur,

(1) na sv. Petra nasipu hiš. št. 35 v Ljubljani,

priporoča se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v izdelavo vseh stroj. ključarskega dela, kakor tudi naprav turnskih ur, vseh v to vrsto spadajočim del in poprav, ter obča najsolidnejše delo in najnižje cene.

(141) 3-1

se priporoča preč. duhovščini, društvom, trgovcem, občinskim uradom in slav. občinstvu za vsakovrstna v tiskarsko stroko spadajoča naročila.

Katoliška tiskarna

v Ljubljani.

Vse rabljene
pismene znamke

Kupuje vedno

G. Zechmeyer, Nürnberg (Nürnberg).

Obrazci zaštonj.

30-1

Dosedaj neprekošeno!

W. MAAGER-jevo pristno sčiščeno

Dorševo
salo iz kitovih jeter

1133 od (10-1)

Viljema Maager-ja,
na Dunaji.

Prve medicinske autoritete so preiskale to sredstvo in je priporočajo in zapisujejo zaradi lahke prebavljivosti tudi za otroke, v vseh slučajih, v katerih hoče doseči zdravnik okrepitve vsega organizma, zlasti pri in pluć, povečanje telesne teže, zboljšanje sokov in čistenje krvi sploh. — Steklenice po 1 gld. dobé se v tovarniški zalogi: na Dunaju III./3, Heumarkt in
v vseh lekarnicah avstro-ogerske države.

Nadalje:

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
kinsko vino

za okrepčavanje pri opešanih silah po prestanih boleznih. — Cena steklenic glđ. 1.50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
kinsko železno vino

za zboljšanje krvi. — Cena steklenici glđ. 1.50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
pepsin - vino

za pospeševanje prebavljanja. — Cena steklenic glđ. 1.50

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
pepton - vino

za preživljene telesa brez pomoči železode delavnosti. — Cena steklenici glđ. 1.50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
rabarbarsko vino

za pospeševanje delovanja črev. — Cena steklenic glđ. 1.50.

Dobé se skoro v vseh lekarnah.

Glavno zalogo in glavno razpošiljalnico
za avstro-ogersko državo ima:

Viljem Maager na Dunaju,
III./3, Heumarkt 3.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(1363) 16 zobozdravnik (9)

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Cenilniki
zastoj
in franko.

Največja zaloga
šivalnih strojev

(1410) **JAN. JAX,** (5-06)

LJUBLJANA,
Najnižje cene.

Ugodni vplačilni obroki se
(1410) dovoljujejo. (30-13)

Zamenjuje stare stroje.

Poprave vrše se točno
trajno in ceno.

Naznanilo.

1176. **V najem se dá** (3-1)

prostor za usnjarje,

ob veliki cesti in na prijetnem kraju na Notranjskem; natančneje se izvé pri opravištvu tega lista.

Preselitev trgovine.

(52-13)

Štefana Nagy-ja

trgovina z železjem, ro-
kodelskim, hišnim in ku-
hinjskem orodjem

je od dné 1. julija t. l. nadalje

na Valvazorjevem trgu št. 5
(prej France Trček)

v poslopji okrajnega glavarstva.

